

ΕΦΥΓΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

Με βαθιά οδύνη και θλίψη το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ ανακοινώνει την απώλεια του εκλεκτού Δημοσιογράφου, Συναδέλφου και Ανθρώπου Γιάννη Διακογιάννη του Ελευθερίου, που άφησε την τελευταία του πνοή σήμερα ύστερα από σκληρή μάχη με ανίατη ασθένεια.

Η γενναιότητά του, η συνέπειά του, η αξιοπρέπειά του και το ήθος του να είναι οδηγός και παράδειγμα για τους δημοσιογράφους.

Ο Γιάννης Ε. Διακογιάννης γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1957 στην Αθήνα. Τέλειωσε το Β Γυμνάσιο το 1974 και πέτυχε στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου της Πάτρας.

Από τα φοιτητικά του χρόνια αναδείχθηκε σε δραστήριο στέλεχος της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ και διετέλεσε υπεύθυνος Νεολαίας και Τύπου του κόμματος στην Αχαΐα, ενώ το 1976 εκλέχτηκε γραμματέας του Συλλόγου Φοιτητών της Πολυτεχνικής Σχολής Πάτρας.

Ξεκίνησε τα πρώτα του βήματα στη δημοσιογραφία το 1980, συνεργαζόμενος με την εφημερίδα «Το Βήμα». Από το Νοέμβριο του 1981 μέχρι και το Φεβρουάριο του 1987 ήταν υπεύθυνος του γραφείου της εφημερίδας «Τα Νέα» για τη Δυτική Ελλάδα με έδρα την Πάτρα. Στη συνέχεια, επιστρέφοντας στην Αθήνα, πέρασε διαδοχικά από το ελεύθερο, το κοινοβουλευτικό και το πολιτικό ρεπορτάζ της εφημ. «Τα Νέα».

Τακτικό μέλος της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων (ΕΣΗΕΠΗΝ), γράφτηκε στη συνέχεια στην Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ), στο πλαίσιο της οποίας αγωνίστηκε μαχητικά για την αξιοπρέπεια και τη διαφάνεια στο δημοσιογραφικό επάγγελμα.

Κάλυψε για «Τα Νέα», τους πολέμους στη Γιουγκοσλαβία, τη Μέση Ανατολή, το Αφγανιστάν και το Ιράκ. Για τις ανταποκρίσεις του και τα καθημερινά του ρεπορτάζ, δέχθηκε πολλές διακρίσεις, ανάμεσα στις οποίες και τα βραβεία του Ιδρύματος Μπότση, του

Ιδρύματος Ελένη Βλάχου, της ΕΣΗΕΑ και της Πανελληνίας Ένωσης Ημερησίων Εφημερίδων Επαρχιακού Τύπου.

Πολίτης του κόσμου και συνάμα ανιδιοτελής πατριώτης, συμπαραστεκόταν έμπρακτα στα όπου γης απελευθερωτικά κινήματα, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στον αγώνα για μια ελεύθερη Κύπρο, την οποία όνειρό του ήταν να δει χωρίς στρατό κατοχής. Στάθηκε πάντα στο πλευρό των ταπεινών και καταφρονημένων αυτού του κόσμου.

Υπέρμαχος των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών, έδινε πάντα το “παρών” σε κάθε μορφής πρωτοβουλία για την προστασία των ανθρώπινων αξιών και το απαραβίαστο της ιδιωτικής ζωής. Έφθασε μάλιστα μέχρι το βήμα της έδρας του ΟΗΕ όπου, ως εκπρόσωπος του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, κατήγγειλε την προσπάθεια διάλυσης της επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του διεθνούς Οργανισμού.

Έγραψε τρία βιβλία, τα έσοδα των οποίων διέθετε για πολιτικούς και κοινωνικούς σκοπούς. Το 1986 εκδόθηκε το έργο του «Στα Σύνορα της Φωτιάς», ένα οδοιπορικό στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής με σημαντικές συνεντεύξεις που πήρε, μεταξύ άλλων, από τον Ντανιέλ Ορτέγκα, την Ορτένσια Αλιέντε, χήρα του δολοφονημένου προέδρου της Χιλής, και τον Ερνέστο Γκεβέρα, πατέρα του θρυλικού επαναστάτη Τσε Γκεβέρα. Τα έσοδα της έκδοσης τα πρόσφερε για την ανάπτυξη της Παιδείας στη Νικαράγουα, την περίοδο που στην εξουσία βρισκόταν το νεοπαγές επαναστατικό κίνημα των Σαντινίστας. Ακολούθησε το 1987 το «Μετά τον Τσε και τον Αλιέντε», βιβλίο στο οποίο αφηγείται μια ακόμη περιπλάνησή του, αυτή τη φορά στη Λατινική Αμερική. Το 1992, με δικά του έξοδα, εξέδωσε το βιβλίο «Δύο Φεγγάρια στην Αμερική», στο οποίο καταθέτει τις εντυπώσεις του από ένα ταξίδι 35 ημερών, στη διάρκεια του οποίου διέσχισε απ' άκρη σ' άκρη τις ΗΠΑ και τον Καναδά, καταγράφοντας με τον δικό του αυθεντικό τρόπο το σύγχρονο προφίλ της Βόρειας Αμερικής. Χρέος τιμής για τον ίδιο ήταν και η επιμέλεια της έκδοσης του βιβλίου «Οι ανυπότακτοι της Σύμης», που έγραψε ο πατέρας του Ελευθέριος Γ. Διακογιάννης, ένας από τους αφανείς ήρωες του πατριωτικού αγώνα για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου από την ιταλική κατοχή και την αγγλική επικυριαρχία.

Πρωταγωνίστησε στην καθιέρωση δύο κορυφαίων πολιτιστικών θεσμών στην ελληνική περιφέρεια: Διαδραμάτισε πρωταρχικό ρόλο στο ξεκίνημα του Φεστιβάλ της Πάτρας το 1986 και υπήρξε ο εμπνευστής και δημιουργός από το 1995 μέχρι το 2002 του Φεστιβάλ στο ακριτικό νησί της Σύμης, γενέτειρα του πατέρα του, στο οποίο κατάφερε να ενώσει το καλλιτεχνικό όραμα σπουδαίων ανθρώπων από όλο τον κόσμο οι οποίοι συμμετείχαν αφιλοκερδώς.

Το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται βαθύτατα την οικογένειά του και τους οικείους του. Αποχαιρετά έναν εξαίρετο Συνάδελφο, ο οποίος κόσμησε την ελληνική δημοσιογραφία και βιβλιογραφία με το ήθος και την εντιμότητά του.

Η κηδεία του Γιάννη Ελ. Διακογιάννη θα γίνει τη Δευτέρα στις 3 το μεσημέρι στο Βΐ Νεκροταφείο (Ριζούπολη).

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ